

Martha is hondenfluisteraar

Praten met je hond

TEKST RINKE LUKASSEN | FOTOGRAFIE JANTJEN DE BOOD

leder baasje zou er wel eens voor willen gaan zitten: een goed gesprek met je hond. Helaas praten honden geen mensentaal. En wij geen 'honds', dus dat kunnen we wel vergeten. Of toch niet? Martha Schuringa praat elke dag met haar honden. Niet echt, maar telepathisch. Ze is *animal communicator*. Wraf!'s Rinke was benieuwd wat haar Denzel te zeggen heeft en nodigde Martha uit op de redactie.

"Ik communiceer al mijn hele leven met dieren. Ik was vier toen ik begon met paardrijden: in no time vertelden alle zogenaamde probleempaarden mij hun dramatische verhalen. Wist ik veel dat niet alle mensen met dieren kunnen praten. Ik dacht dat het normaal was." Pas zes jaar geleden kwam Martha

erachter dat het kunnen communiceren met dieren iets speciaals is. Een gave, zou je kunnen zeggen. Hoe ze dat ontdekte?

"Ik liep met een vriendin in het park en we passeerden een groep spelende honden. Ik maakte een opmerking over hoe grappig het was waar de honden

onderling over praatten. Ze keek me verbaasd aan en vroeg hoe ik dat wist. Toen bleek dus dat zij niet kon horen wat de honden tegen elkaar zeiden. Dat was het moment dat ik me realiseerde dat ik andere mensen zou kunnen helpen met mijn 'talent'. Ik zie mezelf als een tolk tussen mens en hun huisdier. Door de hond een stem te geven, kan de baas hem beter leren begrijpen. Zo krijgen ze een sterkere band én krijgt de hond wat hij nodig heeft."

CONTACT MAKEN, ZELFS ALS DE HONDER NIET BIJ IS

Even voor alle duidelijkheid: er komt geen gefluister aan te pas als Martha met honden communiceert. Sterker nog: vaak worden er niet eens woorden ►

gebruikt, maar geven honden beelden, geuren, gevoelens of uitdrukkingen door. Martha legt op telepathische wijze contact met de hond. Dat betekent dus ook dat ze niet fysiek bij de hond aanwezig hoeft te zijn. Ze kan overal en altijd contact maken met een hond, als ze maar een paar basisdingen over hem weet. Hoe hij heet, hoe oud hij is en waar hij woont, bijvoorbeeld.

Martha: "Ik vraag ook altijd om een foto van de hond, dan heb ik iets om me op te focussen. Eerst maak ik mezelf helemaal leeg en sluit ik me af voor de buitenwereld. Daarna stem ik me af op de energie van de hond en maak ik via die energie contact."

Als baas hoef je dus ook helemaal niet aan de hond te merken dat hij communiceert met Martha. Al zijn er wel dieren die er even een rustig plekje voor opzoeken. Aan Denzel heb ik, in de week dat Martha meerdere malen contact met hem heeft gezocht, niets gemerkt.

"Denzel was meteen heel enthousiast toen ik contact zocht. Maar het komt ook wel eens voor dat een hond er geen zin in heeft. Of dat het hem even niet uitkomt. Dan probeer ik het gewoon op een later tijdstip nog eens."

EXPLOSIES VAN FUN

Mijn Denzel stond dus meteen open voor een gesprek met Martha?

"Ja, ik kreeg een beeld van een kwispelende hond door. Ik merkte meteen dat het een nieuwsgierige, vrolijke hond is, die overal voor in is."

Ik had Martha gevraagd het met Denzel te hebben over zijn obsessie voor hondendrollen. Waarom eet hij het hele park leeg? Is dat omdat ik hem niet genoeg aandacht geef, omdat hij iets tekortkomt in zijn voeding of omdat hij gewoon een smeerlap is? Martha stelt me gerust: "Hij doet het niet om je te pesten. En een vitaminegebrek, of iets in die richting, heb ik

'Denzel doet heel erg zijn best om het woord 'park' naar je toe te zenden'

bij hem ook niet kunnen traceren. Hij doet het omdat hij het lekker vindt én omdat het er voor hem helemaal bij is gaan horen: het is een gewoonte geworden. Toen ik hem er iets over vroeg, begon hij meteen te kwispelen, hij gaf aan dat het een spelletje is geworden." Heeft Denzel dat echt tegen Martha gezegd, vraag ik me af. Nee, laat ze me weten. "Denzel is niet zo van de woorden, hij is heel visueel ingesteld.

Ik kreeg van hem vooral beelden door. Hij gaf me explosies van fun te zien, wat aangeeft dat hij een heel ongecompliceerde hond is. Hij heeft een leuk leven en heeft nog niets traumatisch meegemaakt, dus hij heeft geen dramatische verhalen te vertellen."

IEDEREEN KAN HET. ECHT!

Terwijl ik met Martha praat, komt Denzel erbij liggen. Het eerste half uur heeft hij uitvoerig de redactie onderzocht. Nu heeft hij het wel gezien. Met een diepe zucht gaat hij liggen. Even kijkt hij naar Martha. "Hij laat weten hier wel klaar te zijn," zegt ze. "Hij had zich de ochtend heel anders

voorgesteld. Toen jullie in de auto stapten, dacht hij naar het park te gaan. Dat hij nu op kantoor moet rondhangen, vindt hij maar niets. Hij doet heel erg zijn best om het woord 'park' naar je toe te zenden."

Ik moet lachen. Dus dat is wat hij doet als hij me altijd zo indringend aankijkt. Hij kan me soms wel een half uur aanstaren. En ik maar proberen het te negeren, maar dat moet ik dus juist

niet doen van Martha. "Probeer je open te stellen voor zijn energie, dan kun jij ook met je hond communiceren." Ik laat weten niet over een bovennatuurlijk gave te beschikken. Onzin, vindt Martha. Volgens haar kan iedereen met dieren praten. Als je je er maar voor openstelt. "Ik maak gewoon heel goed gebruik van alle zintuigen om informatie te ontvangen. Een zesde zintuig komt er niet aan te pas. Ik denk dat iedereen dit kan ontwikkelen. Maar het is wel zo dat, zoals met zoveel dingen, de één er beter in is dan de ander. Je moet er wel een bepaald talent voor hebben."

'IK VIND HET NIET RAAR DAT MENSEN ER LACHERIG OVER DOEN'

Eerlijk gezegd ben ik best blij dat ik niet met dieren kan communiceren. Volgens mij vergt het enorm veel energie. Martha moet daarom lachen. "Ik kan me er gelukkig wel voor afsluiten. Anders zou 't hetzelfde zijn als ik de hele dag gesprekken van mensen afluister." Zelf heeft Martha twee honden, waarmee ze wel de hele dag communiceert. "Niet dat we hele gesprekken voeren hoor, maar het is soms wel handig om meteen te weten wat mijn honden bedoelen. Dat scheelt een hoop onbegrip."

Als laatste wil ik van Martha weten of ze het zich kan voorstellen dat veel mensen niet geloven dat ze écht met dieren kan praten. Of erger: dat ze voor gek wordt verklaard.

"Ik vind het niet raar dat mensen er lacherig over doen. Het is iets wat de meeste mensen niet kennen. En om het onbekende wordt wel vaker grappig gedaan. Maar ik denk dat ik me de laatste jaren wel heb bewezen. Ik heb veel consulten gedaan en heb veel tevreden klanten, zowel mensen als dieren. Je moet van mij alleen niet verwachten dat ik je ongeneeslijk zieke hond kan redden. Ik kan met hem praten, maar ik kan hem niet beter maken. Maar door met hem te praten, kan ik wel zijn gevoelens aan jou doorgeven, misschien aangeven wat er aan de hand is. Zo kan ik toch een beetje helpen." 🐾

De boodschap van Bailey

Denzel mag dan een ongecompliceerde hond zijn, Bailey, van hoofdredacteur Cynthia, is dat bepaald niet. We trekken een foto van Bailey uit de kast en geven 'm aan Martha. Ze focust zich een paar minuten op de foto en zegt dan:

"Dit is duidelijk een hond die de kat uit de boom kijkt. Hij staat wel open voor mijn contact, maar geeft zich niet meteen bloot."

Hij is nieuwsgierig naar wie ik ben, maar lijkt moeite te hebben me te vertrouwen."

En dat vat volgens Martha meteen samen wie Bailey is.

"Bij iedereen die hij tegenkomt, denkt hij: kan ik jou vertrouwen? Denzel is heel open, Bailey juist gesloten.

Die wil eerst weten hoe de verhoudingen liggen, voordat hij écht contact maakt. Zijn ervaring is namelijk dat mensen hem vaak benaderen als klein hondje, maar in zijn beleving is hij een grote hond."

Waarom mensen zijn grootsheid niet zien? Omdat hij het niet láát zien, zegt Martha. "Daar is hij een tikkeltje te onzeker voor. Maar als hij mensen eenmaal kent, laat hij zijn ware aard

aan ze zien. En dan zien ze vanzelf hoe 'groot' hij is."

Reactie Cynthia: "Nou, hier hoor ik wel van op. In de zin van: hoe kan iemand die mijn hond niet kent toch zo'n rake omschrijving geven?" Want de omschrijving zelf klopt als een bus. Bailey is niet zo gek op onbekenden en kiest zijn mensenvrienden graag zelf uit. Hij laat zich aan mij ook als een compleet andere hond zien dan buitenstaanders kunnen vermoeden. **Hij is lief, heel aanhankelijk, trouw en beschermend als was hij een grote herdershond.**

Hier op de redactie beginnen ze daar de laatste tijd pas wat inzicht in te krijgen; de eerste jaren was hij bijna dagelijks 'kruidje-roer-me-niet' op het werk..."

VRAAG HET MARTHA
Ook benieuwd wat je hond te zeggen heeft of met hem leren communiceren? Kijk op www.animal-talk.info en vraag een consult bij Martha aan of schrijf je in voor een cursus.